

Á½IVOT JE KRĀ•SNĀ• VĀŠC!

PondĀĀ-, 07 Ā•ervenec 2008

NenĀĀ to dĀvno, co vysĀlala ĀCET1 poĀ™ad „Trapasy", tĀ™mi celkem povedenĀ povĀdky, kterĀ byly proklĀdĀny historkami hercĀ, pĀ™ĀtomnĀmi ve studiu. NĀĀkdo z nich tam vzpomnĀl zubaĀ™e a nĀvštĀĀvy s ordinacĀ spojenĀ. A to mi pĀ™Āmi taky jeden mĀĀj "velice osobnĀ" zĀĀĀitek, spojenĀ se zubaĀ™em, o kterĀ se s vĀmi rĀda podĀĀlĀm.

Bylo mi nĀĀco kolem tĀ™icĀtky, bydlela jsem v malĀm posĀdkovĀm mĀĀstĀ v zĀpadnĀch ĀEechĀch a byla jsem Ā•lenkou autoklubu. Tehdy se na nĀvšem terĀnu SvatĀho Petra jezdilo mistrovstvĀ ĀEeskoslovenska v motokrosu ve stopĀtadvacĀtkĀch. Pro motoristickĀ i nemotoristickĀ obyvatele to byla vĀĀdy slĀva, zĀvody pĀ™enĀšela i televize. My - ĀĀenskĀ osazenstvo autoklubu - jsme zajĀšĀvovaly pohoštĀĀnĀ pro poĀ™adatele, zĀvodnĀky a hosty. LĀkaĀ™skĀ dozor zajĀšĀvovala poliklinika a vojenskĀ ŀtvar - kaĀĀdĀ z nich tam mĀĀl svoji sanitku a sluĀĀbu konajĀcĀho lĀkaĀ™e. V tom roce lĀkaĀ™skĀ dozor vyšel na vojenskĀho zubaĀ™e. Bylo o nĀĀm znĀmo, ĀĀe je to opravdu zubaĀ kapacita (kdekdo se k nĀĀmu chtĀĀ dostat) a navĀc vyhlĀšenĀ proutnĀk. A tak se v klubovnĀ po ukonĀenĀ zĀvodĀ sešli u stolu mĀĀj manĀĀel a onen zubaĀ™ (nebudu jmenovat, zkrĀtka zubaĀ™). A jak tak klĀbosili a mĀmili na mĀĀ panĀky, tak se dohodli, ĀĀe mĀmu mĀĀi spravĀ zuby a kdy mĀ za nĀm do kasĀren pĀ™ĀjĀt. TĀm se manĀĀel stal „prominentnĀm pacientem" a jĀ samozĀ™ejmĀĀ chtĀĀla taky. TakĀĀe kdyĀĀ mĀĀ zĀĀal bolet zub, poĀĀĀdala jsem doktora, jestli bych k nĀĀmu nemohla takĀ pĀ™ĀjĀt. Velice ochotnĀĀ souhlasil, vysvĀĀlil mi, ĀĀe na brĀnĀĀ uĀĀĀ budu nahlĀšena, jen mĀm Ā™Āct jmĀno a sluĀĀba mĀĀ odvede k nĀĀmu do ordinace. S sebou mĀm ale urĀĀitĀĀ vzĀt lĀhev rur - na dotaz „k Ā•emu?" mi bylo Ā™eĀ•eno, ĀĀe na vyplachovĀnĀ ŀst. KdyĀĀ mĀĀ sluĀĀba dovedla pĀ™ed ordinacĀ, stĀnĀĀkolik vojĀkĀ, kteĀ™Ā si mĀĀ poĀ™ĀdnĀĀ pĀ™emĀĀ™ili pohledem, nasadili Ā•epice a odkrĀĀeli neznĀmo kam; jĀ pak zby chodbĀ sama. To uĀĀ mi bylo jasnĀ, co se musĀ asi v ordinaci dĀt, kdyĀĀ pĀ™Ājde na ošetĀ™enĀ dĀma, ale nebylo mi kde a jak. KdyĀĀ jsem vešla oznĀmila jsem doktorovi, ĀĀe ostatnĀ odešli a ptala se proĀ•? a dostalo se mi vynikajĀcĀ odpovĀĀdi - vysvĀĀlenĀ, ĀĀe na zubaĀ™skĀm kĀ™esle je to nejlepšĀ a urĀĀitĀĀĀ jsem to tam ještĀĀ ne. Opravdu nedĀĀlala - a byla jsem snad jednĀ pacientka, kterĀ se pan doktor šĀoural jenom v zubech, i kdyĀĀ je pravda, ĀĀe udrĀĀet si ho od tĀĀla, mi dĀlo strĀšnou fušku. KdyĀĀ se obĀĀas po lĀtech potkĀme, tak mĀĀ uĀĀĀ z dĀlky zdravĀ - „nazdar bestie" . VĀ sice o mnĀĀ, ĀĀe jsem nebyla ĀĀĀdnĀ svĀĀtice, ale rozhodnĀĀ jsem nehdĀlala bĀt jeho trofej. Zdenka